Cúirt an Mheán Oíche

Bhí ghnáth mé ag siúl le ciumhais na habhann
Ar bhainreach úr ir an oiúcht go trom,
In aice na gcoillte, i gcoim an trí'
Gan mhairg, gan mhoill, ar fhoilre an lae.
Do ghealladh mo chroí nuair chinn Loch Ghéine,
An talamh, an tír, ir íon na spéire;
Taitneamhach aoibhinn puíomh na sléibhte
Ag bagairt a gcinn chun bhroim a chéile.
Do gheallfadh an chroí beadh chíon le cianta,
Caite gan bhrí, nó líonta de phianta,
An péitleach reamhb gan realb gan raibhear
D'fhéachfadh tamall chun bharra na gcoillte
Ar lachain 'na scuainte ar cuan gan ceo
'S an eala ar a bhuaid 'r í ag sluaireacht leo;
Na héirc le meidir ag éirí in airde,
Péirse im radharc go taibhreach tarrbheac,
Dhá an loch agus gorm na dtonn
Ag teacht go tolgach torannach trom.
Bíodh éanlaith i gcrainn go meidheach mórmar
Ir léimneach eilte i gcoillte im chóngar,
Géimheach adhairce ir radharc ar fhlóite,
Thréanbhit gadhar ir Reynard rómpu.